

Kun Døde Fisk - Digital
Kun Døde Fisk

BESØG

[Forside \(/\)](#) [Samfund \(/samfund\)](#) | [PR & branding \(/pr-branding\)](#) | [Nyheder \(/nyheder\)](#) | [Debat \(/debat\)](#)

Clinton: What Happened

Hvordan fanden skete det? **PLUS**

There are times when all I want to do is scream into a pillow. But slowly, on a personal level, it has gotten better—or at least less terrible.

Skrevet af

(/Timme-Bisgaard-Munk)

Timme Bisgaard Munk (/Timme-Bisgaard-Munk)
Ph.d., Redaktør (/Timme-Bisgaard-Munk)
Kforum (/Timme-Bisgaard-Munk)
326 artikler
33 indlæg

(/jakob-sand-kirk)

Jakob Sand Kirk (/jakob-sand-kirk)
Strategisk rådgiver (/jakob-sand-kirk)
(/jakob-sand-kirk)
17 artikler
0 indlæg

Det er svært at tabe. Det er meget svært at tabe verdens vigtigste job til en populistisk, forudsætningsløs svindler. Et tab, som kan kaste USA ud i dyb social polarisering, skabe en klimakatastrofe og lede til en atomkrig. Det er lige til at græde over, ikke mindst når det er ens personlige fejl og ansvar. Clinton græd derfor meget de første uger efter nederlaget i 2016, drak sig fuld i hvidvin og skreg ind i en pude, hver gang The Donald var i fjernsynet. I en forbløffende ærlig og følelsespræget bog fortæller Hillary Clinton om sit livs største nederlag. På valgnatten må hun ringe og sige undskyld til Obama. Nu siger hun undskyld til vælgerne i ordets oprindelige betydning. Jeg var uden skyld, det var alle de andre.

▷ ×

Spar op til 50%

"I couldn't get the job done... and I'll have to live with that for the rest of my life"

Politiske kommentatorer kalder Clinton "det talende Excelark", fordi hun elsker fakta og viden. Hun er over-jeget, mens Trump er underbevidstheden, der som en ond troldmand forbinder politik med drifter som vrede, seksualitet og frygt. I hendes nye bog møder vi så "det grædende Excelark", der med en tør analytisk tilgang gennemgår sorgens cyklus fra chok over vrede til nyorientering.

Bogen er mange ting på en og samme tid. Den er en selvhjælpsbog, en personlig undskyldning til vælgere og kampagnefolk og et forsvar for et USA, hvor der er brug for alle og plads til alle. Et USA, hvor man er *Stronger Together*, ikke stærkere i en kamp mod resten af verden og de indre fjender .

Love trumps hate.

Om Trump: *He was risky and unqualified, but I was steady and ready to deliver results from Day One. He was a fraud who was in it only for himself, but I was in it for children and families and would make the economy work for everyone, not just those at the top. He was devious, while I would work to bring the country together.*

Hun tabte det, som ikke burde kunne tabes. Hun bruger derfor bogen til at forklare og undskylde for sig selv og over for de mange vrede, skuffede og triste vælgere. For vreden er enorm i det demokratiske bagland, som det udtrykkes et sted: "If she carried a cross and were bleeding on the street, that would not be enough apology for some people".

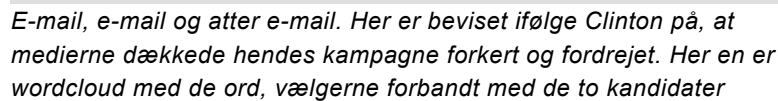
Den skyldige er...

Som i "Mordet i Orient-ekspressen" er der ikke én, men mange grunde til ugerningen. Clinton anerkender sin egen utilstrækkelighed, men peger straks på andre mistænkte: "I wasn't just running against Donald Trump. I was up against the Russian intelligence apparatus, a misguided FBI director, and now the godforsaken Electoral College".

Dertil kom kvindehad, fremmedfrygt og totalt uansvarlige medier. Siden valgnederlaget har hun stædigt holdt fast i, at FBI-direktør Comeys genåbningen af e-mailsagen (http://www.nytimes.com/interactive/2016/10/28/us/politics/fbi-letter.html?_r=0) er den afgørende forklaring på nederlaget. En genåbning, hun kan takke liderbuksen Wiener for.

Clinton er altså en begavet, hårdtarbejdende kvinde, som flere gange har tabt, fordi liderlige og utro mænd har ødelagt alt. Feminismen er ikke kun en abstrakt idé. Det er en personligt oplevet smerte. Altså Putin + Assange + Comey + Weiner. Denne uheldige alliance er regnestykket, som er til at græde over for den talentfulde kandidat. E-mailsagen og Wikileaks' læk dominerede mediebilledet og blokerede for alle Clintons glimrende politiske idéer.

Det er uden tvivl rigtigt, men ifølge Clinton selv er det egentlige problem, at Trump var så tæt på, at der kun skulle sådan et nøk til? Det er det egentlige problem, som hun stadig grubler over.

Clinton argumenterer overbevisende for, at hendes politiske programmer var bedre end Sanders' - og at Trump slet ikke havde nogen politik. Men det havde hverken vælgerne eller medierne sans for. Netop derfor vender hun igen og igen tilbage til den fordømte e-mailsag, som hjemsøgte kampagnen. Hun nærmest råber ud fra bogen. Politikken var der altså ikke noget galt med.

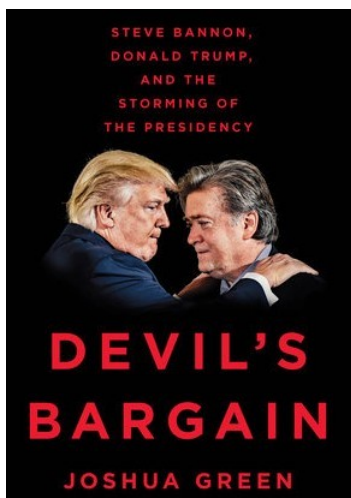
Medierne stræbte efter en form for falsk lighed, hvor alle kritiseres lige meget. Svært at forstå, når ens modkandidat er en kontroversiel, udelig outsider. Ifølge Clinton er det komplet forkert, fordi det stiller ærlige politikere (som hende selv forstår det) lige så dårligt som opportuniste og charlatane.

Clintons intention om at få et velfungerende forhold til pressen blev derfor hurtigt afløst af fantasier om at lave woodo-dukker af journalisterne. For disrespekt avler disrespekt. Hun følte sig derfor oprigtigt urimeligt behandlet. Både på grund af sit køn og det urimelige overfokus på e-mailsagen.

Undervejs sniger der sig dog halve erkendelser ind. Hun kunne ikke forklare pressen, at økonomien var vigtigere end e-mailsagen - det erkender hun som en fejl. Men der mangler måske lidt refleksioner over, hvorfor hendes økonomiske planer ikke inspirerede vælgerne på trods af, at de var vrede og ramt af arbejdsløshed?

Krigen mod sandhed

Pressens dårlige behandling af Clinton knytter sig sammen med en større og mere grundlæggende udfordring for Clinton og for det amerikanske demokrati. I årevis har republikanerne ført en krig mod sandhed. For blot at nævne de værste: Fox News. Koch-brødrenes netværk af tænketanke og falske græsrodder. Breitbart News. Alt dette kulminerede i valget i 2017, hvor selve sandhedsbegrebet var undermineret, og man kunne råbe FAKE NEWS af alt og alle. Der var ingen standarder, alle var lige lave. Og på den bane var Trump fænomenal, og han tog det med Steve Bannon med ind i Det Hvide Hus.

I Devil's Bargain beskriver Joshua Green, hvordan Trumps vej til sejr er tæt knyttet til Bannons opbygning af et alternativt sandhedssystem. Bannons netværk omfatter blandt andet finansiering (primært fra Robert Mercer

(<https://www.theguardian.com/politics/2017/feb/26/robert-mercero-breitbart-war-on-media-steve-bannon-donald-trump-nigel Farage>)), alternative medier, herunder især Breitbart News, tænketanken Government Accountability Institute, der især har fokuseret på at afsløre Clintonskandaler, og endelig data-guruerne i Cambridge Analytica

(<https://www.google.dk/amp/s/mobile.nytimes.com/2017/03/06/us/politics/cambridge-analytica.amp.html>), der med psykologisk profilering har hjulpet Brexit, Ted Cruz og ja ...Trump.

Med hende?

Et gennemgående tema i bogen er kvindesagen. Hun er som Thorning optaget af historien om sig selv som kvindelig politiker. For Clinton er det nederlagets kerne, at hun er kvinde, både som mål, middel og udfordring.

Målet: Clinton er drevet af et elitefeministisk projekt om at sprænge det øverste glasloft. Bemærk, at sejrsmiddagen på valgnatten skulle holdes i Jarvis-centret, som har et kæmpe glastag.

Midlet: Kvinder skulle, ja burde støtte hende. En fejl i Clintons valgmodeller var, at kvinderne blev taget for givet, fordi de var... ja kvinder.

Og naturligvis som en udfordring - det er hårdt at være kvinde i politik. Ikke mindst fordi udseendet betyder mere, og handlinger og motiver dømmes hårdere:

"It's not easy to be a woman in politics. That's an understatement. It can be excruciating, humiliating. The moment a woman steps forward and says, 'I'm running for office.' it begins: the analysis of her face, her body, her voice, her demeanor, her integrity. It can be unbelievable cruel."

Krigen mod kul

"We're going to put a lot of coal miners and coal companies out of business"

Disse ord er ifølge Clinton selv hendes største fejl i valgkampen. Ved at sige noget, der (godt nok ude af kontekst, men alligevel) kunne tolkes som ligegyldighed over for den arbejdende middelklasse i rustbæltet, gav hun skyts til Trump. Samtidig gav hun vind i sejlene til en udvikling, der havde været i gang i mange år. Demokraternes forspring har længe været presset i disse områder, og det er taget til under Obamas grønne linje. Rustbæltet er ikke tilhænger af mere miljø og klimabekæmpelse. Slet ikke, når de frygter for deres jobs.

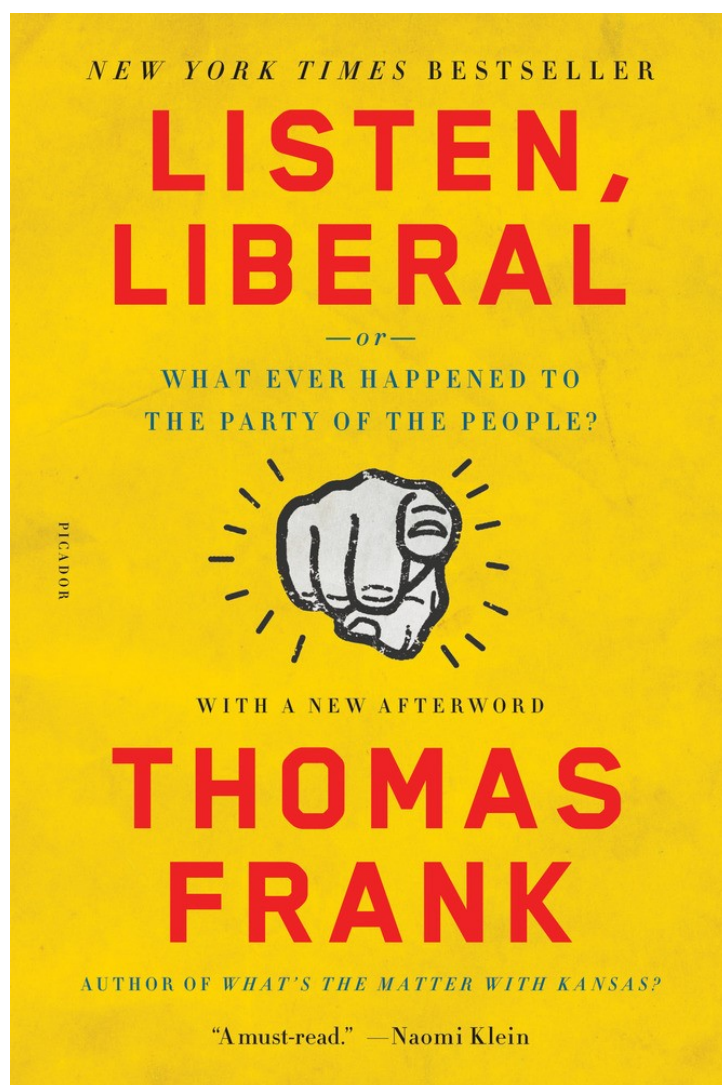
Clinton henviser til Thomas Franks analyse (i "What's the Matter With Kansas" (<https://www.amazon.com/Whats-Matter-Kansas-Conservatives-America/dp/080507774X>)) af, hvordan libertære republikanerne på værdipolitikken allierede sig med arbejderne. Dette på trods af, at arbejderne på den økonomiske politik burde være et helt andet sted.

Og det er en vigtig forklaring på, hvordan og hvorfor republikanerne og Trump appellerer til arbejderne. Men hvorfor tiltaler demokraterne så ikke arbejderne? Som vi har skrevet tidligere: Clintons meget snævre målgruppe og mål har været en identitetspolitisk alliance af kvinder, homoseksuelle, intellektuelle og miljøaktivister. Denne alliance er opstået på bekostning af den historiske alliance med arbejderklassen. Basen er blevet glemt. De følte derfor, at de var blevet en glemt verden af armod. Derfor dette råb og vreden mod Washington-eliten. Som Francis Fukuyama skrev i FT (<https://www.ft.com/content/6a43cf54-a75d-11e6-8b69-02899e8bd9d1>):

“In the US, there was a political failure insofar as the system did not adequately represent the traditional working class. The Republican party was dominated by corporate America and its allies who had profited handsomely from globalisation, while the Democratic party had become the party of identity politics: a coalition of women, African-Americans, Hispanics, environmentalists, and the LGBT community, that lost its focus on economic issues.”

Clinton har derfor fat i den lange ende, når hun med Thomas Frank kritiserer republikanerne. Men hun reflekterer ikke over, hvordan hun har været med til at understøtte denne udvikling ved at forandre det demokratiske parti fra at være et arbejderklasseparti til at være et identitetsparti for forskellige grupper - og typisk disse grupperes eliter.

Altså hun og partiet har vendt arbejderklassen ryggen, og så vendte de naturligvis hende ryggen. Således forladt blev de et let offer for en fremmedfjendsk populist, som rent faktisk ville dem. Bemærk fx Trumps tiltrædelsestale, hvor han netop siger, at han ikke vil glemme den arbejderklasse, som har været glemt for meget og for længe.

Clinton skulle læse Thomas Franks næste bog: *Listen, Liberal - or - what ever happened to the party of the people?* Her analyseres Det Demokratiske Partis stigende afstand til almindelige mennesker med deres fokus på meritokrati og liberal økonomisk politik - som partiet for de velbjergede, veluddannede caffelattedrikkende....

Passionen der var væk

Indledningsvis glæder Clinton sig over kvindedemonstrationerne dagen efter Donald Trumps indsættelse. Og hun spørger sig selv:

"I couldn't help but ask where those feelings of solidarity, outrage and passion had been during the election"

Det er jo et godt spørgsmål, og Clinton når måske ikke rigtigt ind til sagens kerne. Hun kunne ikke skabe den inspiration og mobilisering, som både Bernie Sanders og Donald Trump kunne. Og som kvindedemonstrationen og senere bevægelser som Black Lives Matters kan. Måske Clinton bare ikke var inspirerende? Eller måske svaret snarere er, at Clintons tilgang ikke er inspirerende?

Clinton beskriver Bernie Sanders som en urealistisk populist uden sans for gennemførlig politik, der reelt gør en forskel. "I was more focused on offering practical solutions that would address real problems and make life better for people." Clinton anerkender dog, at Sanders havde forstået, at politik handler om "big, bold ideas", og med det udgangspunkt at inspirere og mobilisere.

Det kunne hun måske selv have brugt lidt mere tid på? Hun kan for eksempel læse om Sanders' kampagneteams erfaringer i "Rules for Revolutionaries", hvor grundidéen er, at med store progressive ideer kan man skabe engagement og politisk forandring.

I "Rules for Revolutionaries" beskriver Becky Bond og Zack Exley, hvordan de i et lille Bernie Sanders-kampagneteam involverede frivillige i at opbygge og lede en frivilligorganisation, der gennemførte 75 mio. opkald, sendte otte mio. sms'er og holdt over 100.000 offentlige møder. Med andre ord, de byggede en teknologisk infrastruktur, der satte frivillige i stand til selv at organisere sig omkring store progressive ideer. Læs mere om bogen her (<http://www.rulesforrevolutionaries.org/>)

The Bern fortsætter, og sjovt nok er flere af de store idéer, Sander fremførte under valgkampen, noget, der nu går sin sejrsgang i Det Demokratiske Parti.

Vigtig historieskrivning

Clinton skriver godt og intenst, nu hvor hun skriver åbent og ærligt og kæmper for sin version af historien om valget og ikke mindst om, hvem hun er. Det bliver spændende at følge den videre kamp om historien om valget i 2016. Hvad bliver det dominerende narrativ? Bliver det kampen mod kul, mod sandheden, for de engagerende progressive ideer? Eller for bedre medier mod fake news?

Og hvad med Danmark - kan det igen blive en faktor i amerikansk politik? I hvert fald skal arbejderne igen i fokus, reflekterer det talende Excelark sig frem til. Clinton har selv set lyset i en ny, folkelig modbevægelse og slutter med sloganet: Resist, insist, persist, enlist. Selvom hun som alle os andre bare har lyst til at skrive ind i en pude.

Læs også vores anmeldelse og mere kritiske analyse af hendes valgkamp set igennem bogen "Shattered"
(<https://www.kommunikationsforum.dk/artikler/Ny-bog-om-Hillarys-Clintons-fordoemte-kampagne>)

Andre anmeldelser af hendes biografi:

- The New Republic
(<https://newrepublic.com/article/144797/hillary-clinton-doesnt-get>)
- The New Yorker
([http://www.newyorker.com/magazine/2017/09/25/hillary-clinton-looks-back-in-anger?mbid=nl_TNY%20Template%20-%20With%20Photo%20\(49\)&CNDID=26776548&spMailingID=11914028&spUserID=MTMzMTgyNzgZNTQ1S14-09-2017](http://www.newyorker.com/magazine/2017/09/25/hillary-clinton-looks-back-in-anger?mbid=nl_TNY%20Template%20-%20With%20Photo%20(49)&CNDID=26776548&spMailingID=11914028&spUserID=MTMzMTgyNzgZNTQ1S14-09-2017))
- Atlantic
(<https://www.theatlantic.com/entertainment/archive/2017/09/hillary-clinton-book/539451/>)
- The Aw (http://www.theawl.com/2017/09/blame-anthony-weiner/?utm_content=buffer138a6&utm_medium=social&utm_source=facebook.com&utm_campaign=buffer)
(https://www.theawl.com/2017/09/blame-anthony-weiner/?utm_content=buffer138a6&utm_medium=social&utm_source=facebook.com&utm_campaign=buffer)

WHAT HAPPENED

HILLARY RODHAM CLINTON

RELATEREDE ARTIKLER

Derfor vandt Trump valget (/artikler/Forstaa-det-amerikanske-valg-2016) - Udfaldet af det amerikanske præsidentvalg kom som en stor overraskelse for de fleste danskere og for langt hovedparten a...

Hvad kan K-branchen lære af Trump? (/artikler/Rasmus-Joensson-Troels-Johannesen-Annegrethe-Rasmussen-om-Trumps-strategi) - Hvordan kunne det ske? Vi har bedt ti eksperter om deres bud på, hvad vi kan lære af Donalds Trumps præsidentvalgkampagn...

Troværdig kommunikation efter Trump (/artikler/Udvidelse-af-autenticitetszonen) - Autenticitetszonen er blevet udvidet: Brugt rigtigt kan grovheder, løgne og direkte amoral styrke en politisk kandidat. ...

Årets kommunikatører 2016 (/artikler/Aarets-kommunikatoerer-2016) - Her er Kforums uforskammede, uforudsigelige og udskældte liste over årets kommunikatører. Ofte efterlignet, aldrig kopi...

Er der en voksen til stede? (/artikler/Sean-Spicer-og-Trumps-presse-og-kommunikationsstrategi) - Sean Spicer, Donald Trumps helt nye pressetalsmand, har allerede været på kanten af en fyring. Ikke fordi han løj foran ...

Er du Trump-seksuel? (/artikler/Trump-tilhaengere-Milo-Yiannopoulos-SJW-Mike-Pence-Ivanka) - Trumps opstigning(?) fra succesrig(?) forretningsmand til leder for den vestlige verden har delt vandene i to: Dem, der ...

Undskyld hr. præsident (/artikler/Ny-bog-om-Hillarys-Clintons-fordoemte-kampagne) - Hillarys Clintons nederlag var en overraskelse for alle. De to kandidater inklusive. På valgnatten var Trump glad, men f...

Kampen mod clickbait (/artikler/kampen-mod-clickbait-og-fake-news-jyllands-posten-BT-ekstra-bladet-overskrifter-der-narrer-læseren) - Hvorfor bliver vi ved med at klikke på clickbait-overskrifter? Og hvorfor forsøger flere og flere seriøse medier sig med...

Djævlens spindoktor med Nixon Tattoo (/artikler/Moed-Roger-Stone-Trumps-bedste-ven-og-politiske-strateg) - Hvis du mener, Trump er en smule skør, så skulle du møde hans bedste ven og politiske strateg Roger Stone. Han er crazyy...

Sådan upcycler du din modstanders slogan (/artikler/Upcycling-Macron-Trump-Make-Our-Planet-Great-Again-COP21-klima-topmoede) - Macrons 'Make Our Planet Great Again' er klar tale - og et godt formuleret modsvar til Trumps (eller egentlig Reagans) '...

WTF sker der lige i Det Hvide Hus? (/artikler/Trump-Scaramucci-Kaoskommunikation-og-militaerkup-Kelly-Mad-Dog-Mattis-republikanerne) - Nedenunder det løbende realityshow, som Donald Trumps præsidentskab ganske forudsigeligt har udviklet sig til, befinder ...

It's the communication plan, stupid! (/artikler/Scaramuccis-kommunikationsplan-lækket-fyring) - Sådan laver du ikke en kommunikationsplan. Den officielle opskrift er nu at finde på nettet. Leveret af ingen ringere en...

Lad os begrave fake news-begrebet (/artikler/Fake-news-danmark-trump-speciale) - Fake news-begrebet er efterhånden så udvandet, at det bør lægges i graven. I en tid, hvor nye, skarpvinklede medier udf...

Anna Mee er sin egen største 'annamee' (/artikler/Anna-mee-allerslev-raadhus-raadhusgate) - Den radikale borgmester Anna Mee Allerslev er ude i sit livs største politiske stormvejr. På baggrund af et overdimensio...

Tavshed som forudsætning for demokrati (/artikler/Forstaaelseshorisonten-i-stemmeboksen) - Den 21. november afholder vi valg til kommunalbestyrelser og regionsråd i Danmark. I sin grundessens handler et sådant d...

Hvordan virker valgplakater i en digital valgkamp? (/artikler/Hvordan-virker-valgplakater-i-en-digital-valgkamp) - Den go'e gamle valgplakat lever stadig. Det står lysende klart efter, at kandidater og frivillige landet over i lørdags ...

Russiske Facebook-sider bag optøjer i USA (/artikler/Russiske-Facebook-sider-bag-optoejer-i-USA) - Ved hjælp af Facebook har russere stået for mindst 60 demonstrationer og optøjer, som har påvirket den amerikanske valgk...

House of Cards in the House of Lies (/artikler/Mike-flynn-FBI-Trump) - Amerikanerne har mistet tilliden til præsidenten og til hele det politiske system. Tillidskrisen stikker dybt, og den in...

Det vilde, vanvittige Hvide Hus (/artikler/Fire-and-Anmeldelse-Fury-Michael-Wolff) - Annegrethe Rasmussen anmelder Michael Wolffs kontroversielle bestseller 'Fire and Fury' set fra Washington D.C. Ifølge d...

No Hope for Trump (/artikler/Exit-Trump-kommunikationsdirektoer-) - Donald Trumps fjerde kommunikationsdirektør Hope Hicks - en kvinde så populær hos præsidenten, at han omtaler hende som ...

Zack Exley - kongen af græsrodderne (/artikler/Han-gjorde-valgkampagner-revolutionaere) - Zack Exley er absolut mest kendt for sin rolle som rådgiver for Bernie Sanders under dennes præsidentvalgkamp i 2016. Me...

Ro i salen eller råbende uenighed? (/artikler/Folketing-og-Underhus---hvem-debatterer-bedst) - I foråret 2018 havde førsteårsholdet på retorikstudiet ved Københavns Universitet den opgave at analysere og bedømme sel...

Kan Trump tweete sig til sejr den 6. november? (/artikler/Midtvejsvalg-i-USA) - Om 14 dage går USA til valg, og selvom præsidenten ikke står på stemmesedlen, så er ingen i tvivl om, at midtvejsvalget ...

En suveræn humanist (/artikler/Jacinda-Arderns-retorik) - Efter det forfærdelige Christchurch-skyderi er New Zealands unge premierminister for alvor trådt i karakter som en samle...

Brexit-bøllen Boris (/artikler/Hvem-er-Boris-Johnson-Et-voksenbarn) - Med sin blanding af bøllemener og no bullshit-snak kan den engelske premierminister, Boris Johnson, minde ikke så lidt...

Klar, parat, demokrat (/artikler/Hvem-kan-slaa-Trump-i-2020) - Torsdag den 12. september går det demokratiske primærvalg ind i en ny fase. Partiet skal vælge sin kandidat til næste år...

Giv din stemme

23 stemmer

4,7/5

KOMMENTARER

0 kommentarer

Sortér efter Ældste

Tilføj en kommentar ...

[Plugin til Facebook-kommentarer](#)

UDVALGTE JOB (/KOMMUNIKATION-JOB)

**Intern (/kommunikation-
job/lundbeck-intern-1-1-1-1)**

Frist: 30. april

**Pressechef (/kommunikation-
job/boerne--og-**

Frist: 22. april

**Kommunikationskonsulent
(/kommunikation-**

Frist: 17. april

**TEDx
Copenhagen**

x = independently organized TED event
(/kommunikation-

**Team Lead (/kommunikation-
job/tedxcopenhagen-teamlead)**

Frist: Snarest muligt

**Grafiker (/kommunikation-
job/finansforbundet-grafiker)**

Frist: 15. april

**Pressechef (/kommunikation-
job/alm--brand-pressechef)**

Frist: 30. april

[Se alle job \(/kommunikation-job\)](#)

[Indryk job \(/kommunikation-job/danmarks-bedste-jobbank-for-kommunikationsjob\)](#)

FØLG OS

Facebook
(<https://www.facebook.com/Kforum>)

Twitter (<https://twitter.com/kforum>)

LinkedIn
(<http://www.linkedin.com/company/kommunikationsforum-a-s>)

Instagram
(<https://instagram.com/kforum/>)

AKTIVITETER

Opslå job

(/kommunikation-job/danmarks-bedste-
jobbank-for-kommunikationsjob)

Indryk banner

(/banner-

annonce)

Indsend jobhop

(/jobhop)

Skriv for Kforum

(/skrivforkforum)

Om Kforum

(/om)

KONTAKT OS

Kommunikationsforum A/S
GL. Kongevej 3E, 4. sal, Baghuset
1610 København V

Telefon: 33 42 21 60
E-mail: info@kforum.dk
(<mailto:info@kforum.dk>)